

44. Àti nígbà tí Ó fi wọn hàn yín nígbà tí ẹ padé, pé wọn kéré ni ojúu yín, O sì jẹ ki èyìn náà kéré lójúu wọn, kí Allaahu lè mú ipinnu Rẹ ẹ. Ọdọo Allaahu sì ni wọn yòò dá gbogbo ọrọ padà si.

45. Èyìn ti ẹ gba (Allaahu) gbọ, nígbà tí ẹ bá padé ọwọ ọmọ-ogun kan, ẹ dúró ẹ̀sin kí ẹ sì rántí Allaahu lópólópò ki ẹ lè baà jèrè.

46. Ẹ sì tẹlẹ Allaahu àti òjísẹẹ Rẹ, ẹ má sì ẹ bá araa yín jiyàn, tí ẹ o wá ti àti ara bẹẹ kó irẹwẹ̀sì ọkàn, tí agbáraa yín yòò sì wá bó lówọ yín; ẹ ẹ sùúrù. Dájúdájú Allaahu wà pèlúu àwọn onísùúrù.

47. Ẹ má sì ẹ dabi àwọn tí wọn jáde nílée wọn pèlúu ìgbéraga àti kárimí, tí wọn sì n yí ọkàn àwọn èniyàn kùrò lójú ọ̀nàa Allaahu, Allaahu sì mọ gbogbo nńkan tí wọn n ẹ.

48. Nígbà tí ẹ̀sù sì ẹ àwọn isẹẹ wọn lóşọ́ọ́ fún wọn, tí ó sì wí pé: Èni kẹni kò nii şẹgun yín lòníí nínú un àwọn èniyàn, àti pé dájúdájú èmi yòò wà nítòsì láti ẹ iránlówó fún yín. Şùgbón nígbà tí àwọn ijọ (ogun) méjéjì rí araa wọn, ó (ẹ̀sù) pada sẹyin, ó sì wí pé: Dájúdájú èmi yowó nínú un ọ̀rọ yín (nítòrí pé) dájúdájú mo rí ohun tí èyìn kò rí, dájúdájú èmi n bẹ̀rùu Allaahu. Àti pé Allaahu le koko ní ifiyàjẹni.

49. Nígbà tí àwọn alágbàbàgebè àti àwọn tí àrùn wà nínú un ọkàn-an wọn wí pé: Èsìn àwọn wònyí t̃n wọn jẹ. Èni kẹni tí ó bá gbékèlẹ Allaahu, dájúdájú Allaahu ní Abiyi jùlọ, Ọ̀jògbón jùlọ.

50. Tí ó bá sì ẹ pé o lè rí ìgbà tí àwọn maláikà bá n gba èmi àwọn tí wọn şàì gba (Allaahu) gbọ, tí wọn n gbá ojúu wọn àti èyìn wọn (tí wọn sì n sọ fún wọn pé) ẹ tó iyà iná tí n jó fòfò wò.

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۖ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَسْزِعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِجَاكُمْ ۖ وَلَا وَاصِرُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ ۖ فَلَمَّا تَرَآتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ ۚ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هَوَالَاءِ دِينُهُمْ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَرَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾